

Biskoppen nedlægge Forbud imod, at en Præst indtil Videre holder Førsamlinger udenfor sit eget Sogn.

4.

Præsterne have Ret til under Ansvar for deres Foresatte og under lovbemættede former at afvise fra Altersgang.

5.

Det overlades til enhver Præst, om han vil foretage Bielse for adskilte Egteskab eller ikke.

6.

Ingæn, som vil forblive i Folkekirken, kan udelukkes af samme paa Grund af særegne Forestillinger eller Fordringer til Kirken, naar disse ikke ligefrem staar i Strid med den evangelisk-lutherske Kirkens Grundvæsen. De Præster, som ville imødekomme saadanne særlige Krav, bør anmeldte Saadant for deres geistlige Foresatte, der kunne nægte Opfyldelsen af saadanne Begjæring, naar de ere fremkomne af aabenbart Fjendstab mod Christendommen.

Som saadanne særlige Krav, hvilke det kunde tillades at imødekomme, anføres:

Daabens Udsættelse til en modnere Alder, Neddyppelse ved Daaben istedetfor Oversættelse, Brødets Brydelse ved Nadveren.

7.

Til at en Menighed skal kunne have kirkelig Stemmeret i sine særegne og Folkekirvens almindelige Anliggender, udskrives, at den, i Forbindelse med en Præst, danner en organist Enhed, og som saadan besidder et kirkeligt Organ, hvorigennem den kan udtales sig, og bruge sin Ret; med andre Ord: den maa have sit Menighedsraad. Dog kan et saadant kun indsøres ad Frivillighedens Vei.

8.

Den øverste kirkelige Bestyrelse bliver Kongen og Kultusministeren, understøttet af et Bisperaad af samtlige Landets kirkelig valgte Biskopper, eller i Tilfælde af, at Biskopperne ikke blive kirkelig valgte, et Bisperaad, udvidet ved Valg af Landemoderne.

Bisperaadet træder som raadgivende sammen hvertandet Aar, har Forlagsret, og skal høres i alle kirkelige Sager.

Bed Siden af Bisperaadet sammentræder aarligt hvert Stifts Landemode. Bed dette have alle Stiftets Præster og en Delegeret fra hvert Menighedsraad Ret til at møde med fri Forhandlings- og Udtalelses-Ret, men uden Stemmeret. Bed Landemodet forhandles og afgjores forelsigt Stiftets Sager, ligesom og Forslag saavel som Regjeringens Lovudkast her droftes, før de forelægges i Bisperaadet.

Appel i personlige eller i Menighedsanliggender kan finde Sted fra Landemodet til Bisperaadet og Regjeringen, hvis Vedkommende ikke foretrælle at lade Sagen afgjøre ved en kirkelig Domstol.

9.

Biskopperne valges indenfor hele Folkekirvens Provinsterne indenfor Provstiernes Omraade paa kirkelig Vis af vedkommende Stifts eller Provsties Præster og Menigheder under Forbehold af Regjeringens Stadfestelse.

10.

Præstevælget overlades efter Biskoppernes Indstilling gennem Kultusministeren til Kongen. Vedkommende Menighed har, om den har et Menighedsraad i sin Midte, Ret til gjenem dette at blive hørt, førend Præsten bestilles.

11.

Til Menighedens Betryggelse og Værn imod uduelige og forærgelige Præster, foreslaas en Edsvorne-Ret, bestaaende f. Ex. af 3 Præster og 3 Sognemænd under Provstens Forståede, der udtales et Skyldig eller Ikke-skyldig, uden at behøve at støtte sig til juridisk Bevis.

Ingæn Præst skal imod sin Villie kunne fjernes fra sit Embede, uden at Regjeringen har forhandlet derom med alle de ved Kirkeforsatningen lovlige indsatte kirkelige Organer.

12.

Kirkesanger-Embedet skal ikke være saa uopførligt forbundet med et Skolelærer-Embede, at dette Forhold jo kan løses, naar Præst og Menighedsraad derom ere enige, og sørge for at Skolelæreren ikke derved lidet noget Tab i sine Indtægter.

13.

Hvor Præst og Menighed derom ere enige, kunne Psalmebogstillet indføres til Brug ved Gudstjenesten, under Vilkaar